

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

455. An, & qualem causam requirat impositio pensionis facta ab Inferiore Papâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Card. de Luc. loc. cit. Lott. l. 3. q. 19. n. 52. ubi: *impossibile est, consentientem pensioni aliter posse evadere incursum simonia, quam si accedat auctoritas Papæ, juxta decis. Rotæ in una Montis Falsici 31. Martij 1631.* sed de his satis constat ex antecedentibus. Qualiter nihilominus cedi possit sine auctoritate Papæ commoditas pensionis, dicitur infra, ubi de translatione pensionis. Vide tantisper Corrad. in *pr. benef. l. 5. c. 6. n. 69.*

2. Respondeo secundò: Potest de cetero beneficiatus auctoritate propria in suo beneficio constituere pensionem in hoc sensu valde improprio, obligando se per conservum gratuitum vel onerosum ad certam portionem fructuum sui beneficii cuiquam persolvendam, servandis tamen iis, quæ requiruntur in alienatione, & longa locatione rerum Ecclesiasticarum, tradit Filiuc. in *append. posth. de stat. cleric. tr. 42. c. 2. n. 10.* cum communi. Sed ait, talem decisionem fructuum & jus, quod per hoc quis consequitur ad certam portionem fructuum non esse pensionem, de qua hic; quia non est directa super fructibus, sed super beneficiario fructus possidente, haberéque potius rationem contractus civilis.

Quaestio 455. An, & qualem causam requirit impositio pensionis facta ab inferiore Papæ?

1. Respondeo ad primum: Impositio pensionis facta per inferiorem absque causa est omnino nulla. Garc. p. 1. c. 5. n. 322. citans Sarn. Coraf. & c. cum communi. Et sic pensio reservata ex falsa causa est nulla. Paris. l. 6. q. 2. n. 77. Sed & cum motu proprio pensio assignatur à Papa ex causa aliqua, quæ non esset vera v. g. ob merita vel paupertatem, adhuc non valebit gratia, seu motus hic proprius non faciet gratiam valere, non obstante subreptione. Garc. loc. cit. nu. 502. *juncto n. 499.* contra Salust. Tiber. in *pr. Auditor. Camer. l. 3. c. 3. n. 22.* Nam et si clausula motus proprii tollat subreptionem c. si motu proprio. de *prab. in 6.* Garc. cit. n. 502. citato Coraf. de *benef. p. 1. c. 4. n. 8.* & c. si tamen exprimat falsa causa seu qualitas de facto alieno, nihil prodest dicta clausula, si talis est falsitas, ut ea stante, non, vel saltem difficiliter concederetur gratia; quia gratia concessa motu proprio non debet operari ultra mentem & intentionem concedentis, & intelligitur, veris existentibus expressis, sine quibus aliàs gratiam non concessisset, aut saltem difficiliter. Atque ita falsitas causæ perpetuò annullat gratiam, quamvis motu proprio concessam. Garc. nu. 503. citans Sanch. de *matrim. l. 2. d. 21. n. 47.* & plurimos alios. Unde etiam, licet steter prædictæ narrativæ factæ motu proprio, potest tamen probari contrarium. Garc. loc. cit. juxta Put. *decis. 101. l. 3. in fine.* Limitat tamen hæc Garc. n. 504. nisi narrentur v. g. in motu proprio merita in genere. Item n. 505. nisi fortè illa subreptio non esset valde notabilis, ut dicitur aliàs de falso valore expresso in genere motu proprio, dum non esset error notabilis quantitatis. Debétque de causa constare, aliàs adhuc pensio est nulla. Garc. l. c. n. 325. Et nisi de causa constet, præsumitur dicta impositio pensionis facta in fraudem. Garc. loc. cit. n. 324. Neque, ut dictum supra, sufficit assertio Episcopi asserentis intervenisse causam, sicut non creditur patri donanti filio, qui testatur, præcessisse merita juxta Gl. & DD. in l. si donatore. c. de donat. Garc. n. 326. & 327.

P. Lennen. Fori Benef. Tom. III.

Qualiter verò causa narrata in gratia pensionis debeat verificari per pensionarium, dicitur infra, ubi de obligationibus pensionarii. Vide de hoc tantisper Garc. p. 1. c. 5. à n. 442. per plures num. seq.

2. Respondeo ad secundum: Requiritur causa commensurata pensioni, seu pensio commensurata esse debet causæ, ita ut eam non excedat. Garc. loc. cit. n. 328. citans Gig. q. 6. n. 2. Rebuff. de *pacif. poss. n. 125.* aliàs 109. Non esset tamen talis pensio excedens causam in totum nulla, sed reducenda ad debitam quantitatem, ut dicitur de donatione remuneratoriâ excedente merita; juxta Garc. n. 239. Verùm de hoc inferius.

De consensu reservationi pensionis præstando à beneficiato.

Quaestio 456. An, & qualiter Papa reservare possit ac soleat pensionem sine consensu titularis seu beneficiati?

1. Respondeo primò: Papa reservare potest pensionem sine consensu ullo beneficiati. Garc. p. 1. c. 5. n. 275. citans plures. Paris. l. 6. q. 2. n. 131. Chok. ad *reg. 43. de consensu. n. 47.* dicens, esse communiter receptam. Card. de Luc. de *pens. d. 10. n. 13.* dicens, esse extra controversiam potestatem Papæ reservandi pensionem etiam pleno beneficio, nullo desiderato consensu titularis; ed quòd, si potest tollere eidem titulari beneficium tanquam supremus Dominus & arbiter, multò magis potest hoc onus & servitutem imponere. Et dum quaeritur de reservatione pensionis facta sine consensu titularis, quaestio non cadit super potestate Papæ, sed super voluntate ejusdem. Lott. l. 1. q. 35. n. 72.

2. Respondeo secundò: Regulariter tamen pensionem non reservat sine consensu titularis, & hic consensus requiritur. Garc. loc. cit. n. 278. Ventrigl. to. 2. *annot. II. §. 1. 8.* Lott. l. c. n. 65. Card. de Luc. loc. cit. Castrop. de *benef. d. 1. p. 11. §. 5. n. 1.* dicens, requiri consensum titularis usque ad eò, ut si de eo non constet, invalida sit pensio; ed quòd non præsumatur Pontifex velle pensionem imponere aliter, quàm ipse præscripsit imponendam; præscripsit autem, ut nulla pensio imponatur, nisi de consensu illius beneficiarii, qui pensionem solvere debet, adeoque absque hujusmodi consensu vel illius expressa derogatione impositio pensionis sit nulla.

3. Respondeo tertio: Hoc ipsum intelligendum de consensu titularis principali & causali, ita per beneficiaristas appellato, quòd per modum causæ tam in supplicatione, quàm in literis narratur, utpote causa productiva gratiæ, quæ sine illo concessa non fuisset, sive in quo radicatur gratia. Ventrigl. Card. de Luca loc. cit. Lott. l. c. n. 69. & c. ut ait Card. de Luca, perficiens gratiam pensionis reservatæ aliàs imperfectam ex deficiente intentione Papæ, quæ à stylo regulatur. Est etiam causæ formalis, seu de forma pensionis, ut Lott. loc. cit. n. 65. *juncto n. 46. q. 36.* Et absque hoc consensu titularis non solet unquam Papa constituere pensionem, (nisi, ut addit Card. de Luc. id expressè dicat) sive non derogat unquam huic consensui. Ventrigl. loc. cit. Lott. cit. q. 35. n. 72. sed est id, in quod reservatarus pensionem defigit oculos, unde & omnis consideratio odii abstergitur, & judicatur constitutio pensionis impositio favorabilis. Lott. l. 1.